

11/12/12

1

762

**אברהם בר חסדא:** לעולם יכנים אדם שמי  
פחתחים בבית הכנסת. שני פתחים  
שלקנא דעתקין? אלא, אימא: שעיר  
שני פתחים, ואחרן יתפלל.

Based on this verse, Rav Hisda said: A person should always enter two doorways<sup>b</sup> into the synagogue.<sup>HN</sup> This statement is unclear. Immediately, the Gemara asks: Does it enter your mind that Rav Hisda meant that one should enter two doorways literally? What if a synagogue only has a single doorway? Rather, emend his statement and say that Rav Hisda meant that one should enter a distance of two doorways into the synagogue and then pray. In entering a distance of two doorways, one fulfills the verse: Guarding at My door posts, in the plural.

הַלְבּוֹת תְּפִלָּה סִימָן צ

(2)

באר הגולה 246

(הגאות אלפי החדשין): יט (נט) ניקבע מקום (לכ) לתחפלתו, שלא ישגהי אט לא לעזך. ואין די שבמה שיקבע לו בית-הכנסת להחפלה, אלא גם בבית-הכנסת שקבוע בה אריך שעיהה לו (ס) מקום (לו) קבע; כ עינט (סא) שעודר (ס) [כו] שני פתחים ואחר-כך יתפלל. יש מפרשים פשעור שני בפתחים דתינו שמנונה טפחים יבננס לפנים, שלא ישב אצל הפתח, שנראה ממשואוי ישיבת בית-הכנסת. צילפי זה אט יש לו מקום מיחד אצל הפתח אין בקד כלום. עוויש מפרשים שהעתם, מפנוי שמביט לחוץ ואינו יכול לבן. ולפי זה, אם אינו פתיח לרשות הרבים אין בקד כלום. וויש מפרשים, שלא ימהר לתחפל מלמיד קשנקט, אלא (סב) ישחה שעור שני פתחים. ונכון לחש לכל הזרים:כא שאריך (סג) שלא יהא דבר חוצץ (סד) בינו ובין פקייר. ודבר קביע

ב' ברכות ו ס קרא"א  
קורייטשען  
ק' קשrn  
ל' ברכות ד  
מ' ירושלמי ואזרחות  
ח' תחומיים צ ובנו יונן קשrn ר'  
ט' מלוטבנבורג ר קרא"א  
ו' היכלאו שס ש ברוכות ו ס  
י' קדרני מהרץ  
א' אברבך א סדר תפילה  
כ' אברבך קשrn

**ב'** וְהַא אֶשְׁמֹעַ תִּשְׁמֹעַ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיךְ לִשְׁמֹר לְעַשֹּׂות  
אֲתִיכְבַּלְמַצְאָתוֹ אֲשֶׁר אָנוּכִי מַצְאָךְ נָעוֹם וְנָתָנָךְ יְהוָה  
**ב'** אֱלֹהֵיךְ עַלְיוֹן עַל כָּל גּוֹיִים דָּארֶץ וּבוֹא עַלְיהָ בְּלִתְבְּרוֹכוֹת

13

**28** <sup>1</sup>*I*t shall be that if you hearken to the voice of HASHEM, your God, to observe, to perform of His commandments that I command you this day, then HASHEM, your God, will make you supreme over all the nations of the earth. <sup>2</sup>All these blessings will come upon

$\rightarrow \delta n / \delta x$

אשר אדם שטן ל' לשוך על-דלותמי יומם ג'ים לשמר מזונת פתחין:

Happy is the man who listens to me, Coming early to my gates each day, Waiting outside my doors.

(4)

הזהר (שם) "לשקר על דלתתמי", אמר רוקדוש ברוך הוא: אם הלבכת להתפלל בברוח בית הבנחת אל מעמוד על הפתח והחיצון להתפלל שם, אלא הוא מתחזין להבגנס דלת לפנים מדלת, "לשקר על דלתותי" אין בתיב אלא "על דלתתמי", ב' רשלות, ולמה כן, שהקדוש ברוך הוא מונה פסיעתך ונוטן לך שבר, ומהו (שם) "לשמר מזות פתחים", אמר רבינו יהודא בר סימא: וכי יש מזות בבעלי בנסיות, אלא מה המזות הוא איננה וזה מהפתח, אף לא מהו זו מבטה נסיות ומבטה מדרשות, אמר הקדוש ברוך הוא: אם תעשה כן דע שאתמה מקבל פנוי חסכינה, מה בתיב אחריו, (שם שם לה) "בי מעצמי מצא חיים"

15

A. Goldscheider

## ספר

## משך חכמה

על התורה

מאתי

## מאיר שמחה כהן מדוינסקי

(בעמיה"ח ספר א/or שמח על כל חלקו הרמכ"ם זיל, שנלב"ע ביום ש"ק ד'  
אלול תרפי"ז תנכ"ה)

קע

וירא

קסט

והנה ירושלים בנוית על  
שני הדברים, היינו לזכך המושכלות שעיקרו  
במות, ולחתן ולકשט המדאות שעיקרן לב.  
וזהו בכלל אמרם זיל (ברכות ח, א) : "לעולם  
יכנס אדם שני פתחים ואחר כך יתפלל"<sup>24</sup> —  
זהו המוח והלב<sup>25</sup>. ולכן, ירושלים "בלילת  
יופי משוש לכל הארץ (aicca ב, טו),

במדרש (בראשית רבה גו, טז) : שם קרא  
אותו "שלם", (שנאמר "ומלכי צדק"<sup>26</sup> מלך  
שלם" — בראשית יד, יח), אברהם קרא אותו  
"יראה" (שנאמר "ויקרא אברהם שם המקומות  
ה" יראה"). אמר הקב"ה, אם קורא אני אותו  
"יראה" כשם שקרא אותו אברהם, שם —  
אדם צדיק — מתרעם. ואם קורא אני אותו  
"שלם", אברהם — אדם צדיק — מתרעם).  
אלא הראיyi קורא אותו ירושלים, (כמו שקראו  
שניהם : — "יראה", "שלם" — ירושלים)<sup>27</sup>.

# שפת אמת

(2)

## דברים

כבוד קדושת אדרונינו מוריינו ורבינו קדוש ישראל ותפארתו  
רשבבה"ג מון יהודא אריה ליב זצוקלה"ה  
 מגור יע"א. אשר השאיר אחריו ברכה כתוב בעצם כתוב

(1)

"במדרש אם שמעו תשמעו אשרי שימושותיו לי כי דלתותי  
דלת לפנים מדלת כי – פירוש שימושותי להיות מוכן תמיד  
לקבל ולהאין דברי ה' תברך, שיש בכל דבר קול דבר ה'  
שכל דבר במאמר נברא, ונגנו בו כח דבר ה'.

"והעיקר לשמר הפתח בכל זמן. אף כי עליה אדם לכמה  
מדרגות צריך לזכור שהוא עני עומד בפתח. כי כל עבודה  
האדם בעולם הזה הדומה לפרוודור, (הוא) רק הכנה לבנות  
לטראקליין,<sup>1</sup> ויש דלת לפנים מדלת... ולכן אם שמע תשמע"<sup>2</sup>  
תמיד, שלא תהיה זו מהפתח"

(תריל"ח ד"ה במדרש שימוש).

(2)

(3)

"ואמר (המדרש) להיות קבוע על הדרת כמותה, או רע שהיה  
מקבל פני החכינה – היא הבטחה גדולה, כי לעולם אין תפילה  
חוורת ריקם ואציריך האדם להיות עומד אצל הפתח עד שנפתחה  
לו. ויש זמנים שפותחים משימים כמו באלו ועתרת ימי תשובה  
שם ימי רצון. ולפי מה שאדם דופק כל ימי השנה כך נפתח לו  
באלה הימים. אם כי בודאי כל השב פותחים לו עתה, אבל כל  
התפילות שלא היה להם עלייה כל השנה מתעלין גם כן עכשי.  
ובימים אלו מבקשים בשמים שתעוררו בני ישראל בתשובה...  
שם ימי רצון"

(תרמ"א ד"ה במדרש אם).

## שם משמוראל

(4)

על סדר פרשיות התורה ומועד קדש

ולפי"ז דלתות שוטמיין את פתח המות זו  
– גנותות מלשון הגבאה שהיא גסות  
הרוח וגבה עיניהם. ודלתות שוטמיין את פתח  
הלב הן גנותות מלשון דל ושפלה שמשתויק  
לדברים פחותים, וזה שאמר שאפי' בשעה  
שהדלתות סתום לא ישב בחיבור ידים  
אלא יהיו שוקד על הדלתות לעבוד עבדתו  
בתורה ובתפילה אף שאין נכנס לא למorth  
ולא לבב, וכאמורם ז"ל (שבת ס"ג) ליגמר  
איןש והדר ליסבר. וכענין שהגיד כ"ק זקנינו  
האדומ"ר הגדול צללה"ה מקצת בפטוק  
והיו הדברים האלה וגוי על לבב, ולא נאמר  
בלבבי, היינו אף שהלב סתום יהיו הדברים  
מוניים כאמור על הלב מוכנים שכאשר יפתח  
הלב לעיתים מיוחדות יפלו לתוך הלב, עכ"ה.